

OORSPRONG EN VERSPREIDING VAN BLACK WELSH MOUNTAIN SHEEP

Reeds in de middeleeuwen werden in de 'uplands' van Wales 'Welsh Mountain Sheep' gefokt met een zwarte vacht, omwille van hun uitstekende wol- en vleeskwaliteiten. Hun rood-bruine 'cochddu' wol en de uitstekende vleeskwaliteiten waren toen al erg door de kooplieden gegeerd. In de loop van de 19^e eeuw werd de selectieve fok op de specifieke zwarte kleur verder doorgedreven, met een zuiver 'Black Welsh Mountain Sheep' ras als resultaat.

Het ras is thans ruim verspreid in het Verenigd Koninkrijk, vooral in Wales en Schotland, verder ook in Engeland, Ierland, de Verenigde Staten en Canada. Wereldwijd zou de populatie van BWM's ongeveer 10.000 bedragen.

De 'Black Welsh Mountain Sheep Breeders' Association', gesticht in 1920, behartigt de belangen van de BWM-fokkers en ziet toe op de zuiverheid van het ras. Art. 3 van het 'Memorandum of Association':

"The Association is established for the public benefit to encourage the breeding of Black Welsh Mountain sheep at home and abroad, to maintain the purity of the said breed and to take all positive action to improve it".

Jaarlijks publiceert de vereniging een *Flock Book* met alle geregistreerde fokrammen ('recognised and pure-bred sires') en alle erkende 'flocks'. De vereniging groepeerde ongeveer 250 BWM-fokkers (<http://www.blackwelshmountain.org.uk>). Noord-Amerika heeft een eigen 'American Black Welsh Mountain Sheep Association' met een 50-tal leden (<http://www.blackwelsh.org>).

De herkomst van de BWM's in België is onduidelijk. Vermoedelijk werden in de loop der jaren op verschillende plaatsen en op verschillende tijdstippen BWM's ingevoerd uit Groot-Brittannië. Vast staat in ieder geval dat Graaf de Liedekerke van Lubbeek omstreeks 1960 een paar BWM-ooien heeft ingevoerd uit het Verenigd Koninkrijk. Samen met een BWM-ram van Belgische oorsprong hebben zij voor nageslacht gezorgd dat zich ruim heeft verspreid. In de loop der jaren heeft de Graaf nog enkele keren BWM-fokdieren ingevoerd uit Groot-Brittannië. Hij is het BWM-ras trouw gebleven en tot op vandaag houdt hij een kudde van een veertigtal BWM's.

Door een gelukkig toeval verwierven wij in 2007 onze eerste BWM's van een hobbyfokker uit Linden, vermoedelijk uit het nageslacht van de destijds door Graaf de Liedekerke geïmporteerde dieren. Geconfronteerd met het probleem van de inteelt, zijn wij op zoek gegaan naar fokdieren uit niet-verwante bloedlijnen. Toen die in België niet met redelijke zekerheid te vinden waren, hebben we ons tot de Black Welsh Mountain Sheep Breeders' Association in het Verenigd Koninkrijk gewend.

Aan het einde van een hobbelig parcours, kregen we groen licht van de Belgische en Engelse autoriteiten voor de import van drie BWM-fokschapen uit Wales, twee drachtige ooien van één en een eenjarige fokram van een andere gerenommeerde rasfokker. De verrichting ging gepaard met de nodige medische en administratieve controles, bloedanalyses, gezondheidsattesten en exportlicenties. Ons transport zelf moest bovendien in orde worden bevonden door het Britse Department of Health. Ei zo na werd onze Kanaalovertocht ten slotte nog gedwarsboomd door stormweer. Het noodweer was zo fel dat de haven van Dover een tijd lang gesloten bleef voor alle transport en we noodgedwongen in de haven moesten wachten en overnachten. Maar onze BWM's uit Wales trotseerden op briljante wijze alle turbulentie en ongemak. Na een bewogen tocht van 24 uur konden zij uiteindelijk hun Belgische rasgenoten vervoegen.

De belangstelling voor de Black Welsh is bij ons de laatste jaren opmerkelijk toegenomen. In Vlaanderen zijn er nu al meer dan dertig BWM-fokkers. Hoewel meestal hobby fokkers, zijn er ook die ze professioneel of semi-professioneel fokken (voor de kwaliteit van het vlees), of ze inzetten voor de begrazing van natuurgebieden of schapendrijven.

Over de verspreiding van het ras in Wallonië is minder geweten. In Waals Brabant en in de Ardennen zijn er in elk geval. Op de Baraque de Fraiture graast er een kudde van een zestigtal BWM's, wellicht de grootste kudde in België. Zij is gefokt uit dieren die enkele jaren geleden uit Groot-Brittannië werden ingevoerd en is nog in opbouw. In 2014 zijn er van het Pastoorsboshofke schapen uitgeweken naar Ciney en Spa.

Met onze geïmporteerde 'foundation flock' zijn wij in 2008 lid geworden van de Black Welsh Mountain Sheep Breeders' Association. Daarna zijn Begijnenveld in Bellingen en Kapellekeshof in Binkom eveneens lid geworden.

01/01/2015

EXTRACT

BLACK WELSH MOUNTAIN SHEEP BREEDERS' ASSOCIATION

NEWSLETTER

JUNE 2008

BWM'S EXPORTED TO BELGIUM!

You will see from the New Member's Listing at the end of this newsletter (page 10) that we have a new member in Belgium. His name is Marcel Bellen and with the help of BWM Chairman Will Workman and Council member Ed Williams he came over in March and took two rams and in-lamb ewes home with him. Here is the story of his journey home.

"We arrived home yesterday (11th March) noon time, the journey taking nearly 24 hours. Getting to Dover was no problem, everything went according to plan. With a couple of short stops to check that the sheep were doing OK, and notwithstanding the bad weather conditions on the road, we arrived there around 20.00. This meant we were well on time for the scheduled sailing at 22.10. Alas, the next freight boat would depart only around 08.00 the following morning, if weather conditions permitted, we were told. But to make matters worse, all shipments of live animals were suspended..."

Two officers of Animal Health were called, nevertheless. They gave us a tough inspection: the papers of the sheep, the route plan, the trailer inside and outside. Given the possibility that we might be stuck for a week or more, they said that we needed a place to go to in the Dover area where we could temporarily stay and look after the sheep. They suggested we call our new friends in Wales to help us locate a good soul in the Kent area! But, in the end, these chaps felt for us (and the sheep) and promised to put in a good word for us with P&O, as it would be the ship's captain who has the last say as to whether they would take us or not. Thanks to these guys, we got special attention from the P&O crew. We parked car and trailer in the port (in a maximum 1 hour parking area, but port police looking the other way) and started the long wait. We considered our options if by Tuesday evening we were still not moving, but could find none and fell asleep for a short while until the freezing cold woke us.

By now, we were known by the P&O people as the 'black sheep'. Around 04.00 in the morning a P&O officer came and told us to hurry up. The P&O office would give us a provisional ticket to go with the 04.15 sailing (time of normal schedule) and we were guided to the front of a lane where the chief officer (the captain's deputy) would come and see our transport for himself and decide whether to take us or not. It was around 05.00 when he came and spoke the words: 'I will take you'. He had us put in a special place, in the middle of the ship, where the turbulence is felt least and where there is good air circulation. The trailer got chained both sides to the floor of the ship. At 06.30 Tuesday morning we were sailing!

The channel crossing was reasonably smooth. The sea was a bit rough, but certainly no storm. The rest was a piece of cake. Nobody in France or Belgium was interested in our black sheep. France doesn't know that we traveled their territory with sheep, Belgium doesn't realize we imported sheep from Wales ... in England there was greater concern over the papers and the welfare of our sheep than over us!

The sheep did fine all the time. Glyn's (Ed William's father) organization of the trailer's inside turned out perfect. We left them with water and hay until arrival. The ewes are now staying inside and together until lambing. James (the ram, James Bond) immediately joined his new family. Today, 24 hours later, he seems perfectly acclimatised. The ewes, Hathor and Helena, are quietly preparing for motherhood.

All is well that ends well! Withstanding hurricanes together meant we have established very exceptional bonds with our blacks! But most importantly, we have been touched by the warm hospitality and the wonderful people we encountered in Wales. Without your help and perseverance, we would have gotten nowhere. That is what makes this a once in a lifetime experience for us. Perhaps, let us hope, we can do this again in the future."

Marcel Bellen